

adamlarına düşen bir görevi dile getiriyor: Havada duran rüyalarla, gerçeğe oturmuş rüyaları ayırmaya çalışmak.

Cinsiyet nerde kaldı? Dikkat ederseniz henüz cinsiyetten fazla bahsetmedim. Bunun nedeni, FREUD'ün en yanlış anlaşılmasına sebep olan noktanın bu olduğuna inandığımdandır.

Adamın biri, bir prensesi methediyor. Beriki «Güzel ama, bir gözü diğerkinden daha küçük» demiş. Adam hemen prensesi savunmuş: «Bir gözü daha küçük olmadığı gibi aynı zamanda daha büyüktür de».

Ben de FREUD'ün ortaya attığı çocukluk yaşının cinsiyeti hakkında benzer bir cümleyi söyleyeceğim: «FREUD'ün ortaya attığı çocuk cinsiyeti büyüklerinki gibi kirli olmadığı gibi, büyüklerin cinsiyeti de çocuklarınkı kadar saf ve masumdur.»

Cinsiyete FREUD mü aşırı önem vermiştir yoksa biz mi FREUD'ün cinsiyete eğilmesine aşırı önem vermişiz kestirmek güç.

Niyetim cinsiyetten az bahsetmek. Ama eğer ileride, kurdun kuyruğu koparsa, o zaman işler değişir...

JOSEPH A. FERNANDEZ

Vietnamda Amerikan deniz kuvvetlerinin bir mühendisi, gizlenmiş düşman mayınlarını ve tünellerini bulmakta kendine özgü bir beceriye sahipti. O bilinen olağan metotlardan hiçbirisini kullanmazdı. Yanında uzay çağının elektronik mayın dedektörlerinden biri de yoktur. O elinde bir dilek çubuğu tutuyordu ve gerek bu çubuğun ve gerek sahibinin özel yetenekleri olmalıydı, bunlar adeta büyücülüğe dayanan şeylerdi.

Vietkong'a karşı kullanılan birçok garip silâhlar arasında dilek çubuğunun çok

renkli bir öyküsü vardır ve bu tartışmalar ve çelişkilerle doludur. Bir vakitler kilise tarafından «Şeytanın âleti» olarak adlandırılan bu çubuk yer altındaki suları bulmak için birçok batı memleketlerinde uzun zamandanberi kullanılmaktadır. Yalnız bunların, bundan başka yaptıkları daha birçok şeyler vardır.

Bununla uğraşanlardan bazıları onunla altın, gümüş, kurşun, uranyum, petrol, kömür ve daha başka kıymetli cevher ve madenleri bulabileceklerini söylemektedirler. Dilek çubukları, saklanmış defineleri, kay-

bolmuş, sınır taşlarını, bulmakla kullanılmış, ayrıca onlardan kişilerin kişiliklerini analizde suçluların meydana çıkarılmasında, birçok musibetlerin önüne geçilmesinde ve kaybolmuş hayvanların izlerinin bulunmasında faydalanılmıştır. Hatta hastalıklara teşhis koymada ve doğmamış bir çocuğun cinsiyetini belirlemede kullandıkları olmuştur.

Dilek çubuğunu kullanan birinin bu işi yaparken seyretmek çok ilginç bir şeydir. Temel metot yıllardanberi bir parça değişmiştir. Klâsik tutuş şeklinde Y — şeklindeki «Büyücü çubuğunun» çatallarından biri bir elle, öteki de öteki elle tutulur, avuç içi yukarı gelir. Serbest kalan dal 45°'lik bir açıyla gökyüzüne doğru kalktır. Değneği kullanan şahıs ya bir trans, vecit haline girer, ya da bütün düşüncelerini elindeki değnek üzerinde toplar, sonra aramayı yaptığı alan üzerinde ileri geri yürümeğe başlar.

Eğer yürüdüğü yerin altında su varsa, çubukun serbest dalı birden bire yere batır veya havada dönmeğe başlar. Yere batma hareketi, söylenildiğine göre, o kadar kuvvetli olurmuş ki tutulan dalın kabukları bile sıyılmış. Gerçekten de bazı su arayıcıların elleri yaralandığı, kanadığı için eldiven giymek zorunda kalmışlardır.

Yıllar, dilek çubuğunun şeklinde de birçok değişiklikler yapılmasına sebep olmuştur. En fazla kullanılan özel bir ağaçtan kesilen Y — şeklinde bir daldır. Şeftali, söğüt, kiraz, elma, karaağaç, erik, armut, akçağaç, zehirli meşe en makbüllerindedir. Ayrıca yalnız hangi dalın alınacağı değil onun seçimi ve kesiliş tarzı bile büyük önem taşımaktadır.

Örneğin kurallara göre çatal çubukun dallar bir ve sap kısmı iki yıllık olmalıdır. Bazıları dalların ağaçtan çubukun bir tek ve temiz vuruşuyla kesilmesi gerektiğini söylerler. Bu kesme işleminin güneş doğarken yapılmasını şart koşanlar da vardır, muhtemelen çıplak bir cüce tarafından.

Su büyücüleri bundan başka tel, anahtarlar, sucuklar, manivelâ demiri, incil, makas ve plastik çubuklarda kullanmışlardır.

Su Büyüçülüğü Nasıl Başladı ?

Bu işin yüzyıllardan beri bilindiği ve gelişmiş olduğu muhakkak olmasına rağmen, esas kökeni çok eski zamanlara aittir ve tam bilinmemektedir. Bilim adamları eski kitaplarda çubuk, değnek ve asala-

rın kullanılması hakkındaki bütün bilgileri taradılar, fakat bunlardan ne şekilde faydalandığı hakkında pek az bilgi bulabildiler. Kutsal kitapta bile «Bir derneğin» bazı mucizevi işler gördüğünden bahsetmektedir, hattâ bu hususta fazla heyecan duyanlar Musanın kavalara vurduğu ve bir ırmağı akıttığı zaman onun da böyle bir sanatın uygulayıcısı olduğuna inanırlar. Araştırmacılar dilek çubuğunun ilk olarak ne zaman Avrupa'ya geldiği tarih hakkında kesin bir şey söylememektedirler. Bununla beraber genel olarak dilek çubuğunu, Alman madencileri ondan faydalanarak kıymetli maedn aradıkları 15 inci yüzyıl gibi eski bir tarihte Avrupa'ya gelmiş olduğu sanılmaktadır. Dilek çubuğu Elizabeth I'in devrinde Alman göçmenleri tarafından İngiltereye getirilmiştir. (1558-1603) Ondan sonra da Avrupanın dört bir tarafında su araştırma aracı olarak kullanılmıştır. Fakat her gittiği yerde tartışmalara sebep olmuştur.

Martin Luther dilek çubuğunun kullanılmasını kutsal kitaptaki Birinci emre muhalif görmekte ve günah saymaktaydı (Bazıları dilek çubuğunun kuvvetinin Tanrıdan, bazıları da şeytandan geldiğini söylüyorlardı). Fakat onu kullananların suçuk terler dökmelerine sebep 1659'da bir Jesvit papası, Papas Gaspard Schoot olmuştur. Bu iyi huylu papas dilek çubuğunu şeytan tarafından yönetilen bir âlet olduğunu iddia ediyor ve bu yüzden onu kilisenin yetkisine dayanan bir mesele olarak görüyordu, bunun mânası feciydi, çünkü bu takdirde dilek çubuğunu kullananlar cadı ilan edilecek ve ateşte yakılacaktır.

Bu müthiş tehdit bundan böyle su arayıcılarının saklanmasına sebep oldu. Hiç olmazsa ufak bir süre için, kilise meseleye el koydu ve böylece o da yüzyıldan fazla bir zaman en hararetli tartışma konularından biri oldu. 1701'de Engizisyon akıllıca bir hareket yaparak dilek çubuğu ile sanıkların suçlu olup olmadıklarını meydana çıkarmağı tamamiyle yasak etti. Bu yasağın koyulmasına 9 yıl önce vukubulan bir olay sebep olmuştu. Dauphing'li (ki Jan Dark'ın doğduğu il de burasıydı). Jacques Aymar adında bir Fransız köylüsü dilek çubuğunu kullanarak bir suçluya suçunu itiraf ettirmiş ve adam da idam edilmişti.

Bu vaka oldukça büyük bir heyecan ve ilgi uyandırdı ve çubuk yayılmasına büyük bir etki yaptı. Aymar bütün Avrupada ün saldı ve Fransız asillere ve bilim adamlarına kendisine büyük iltifat gösterdiler.

Fakat Ubradan Condi prensi tarafından yönetilen kurnazca bazı testlerde muvafak olmadı ve kendisinin bir şarlatan olduğu anlaşıldı. Bununla beraber 1703'te dinsel savaş sırasında Aymar tekrar ortaya çıktı ve protestanlara haber verdi.

Alman ve İngiliz göçmenleriyle beraber dilek çubuğu da Atlantığı geçti. Sanatın sırrı (bu su büyücülerine göre 2000'de, 1000'de, 200'de bir kişi bu sırrı doğuştan biliyorlardı). Babadan oğula geçiyor ve böyle sürüp gidiyordu. Bugün B. Amerika'da 25000 faal dilek çubukçusu vardır.

Bugün su büyücülerini örgütlenmiştir, muntazaman toplanırlar, başka memleketteki meslektaşlarıyla temasa gelirler ve gerek inananlar ve gerek şüphe edenler için su bulurlar.

Fakat neye inanırlar? Bazı su büyücülerini genellikle suyun ye raltında damarlar halinde aktığına inanırlar, halbuki hidroloji bunun aksini iddia eder; bu su akışı elektrik akımlar oluşturuyor veya daha başka kuvvetler meydana getiriyormuş ve çubuğu ile su büyücüsü de bunlara karşı hassaslaşmış çabalarında başarısızlığa uğradıkları zaman ise, gülerek «kısa devreye» kaktır. Fakat hidrologlar, yeter derecede girdiklerini söylerler.

Dilek çubuğu ile su bulunduğu muhakaya yağmur yağan bölgelerde su bulmamak imkânsızdır derler ve ilgili daha başka sorular da sorarlar; ne kadar su bulunmuştu? kalitesi nasıldı? su büyücüsü eldeki bilimsel verilerden faydalanıyor muydu?

Buna rağmen dilek çubuğu ile su bulma gittikçe gelişti, buna sebep, yüzlerce yıldır toplanan batıl itikatlar, işe verilen gizlilik ve ona daha renkli birkaç üyesinin verdiği oyun havası ve bir de birkaç gerçek başarının etrafa yayılması olmuştur.

Amerikanın birçok köy bölgelerinde çiftlik sahibi, teknik meslektaşları yerine dilek çubukçusunu çağırır. Çubukçu yıl-

nız kuyunun delineceği noktayı göstermekle kalmaz, aynı zamanda suyun kaç metre derinlikten çıkacağını da tahmin eder. Bu bilgi çubuğun o noktanın üstünde yaptığı dalma ve çevrilme hareketleri esnasında kaç kere daldığı veya çevrildiğini saymak suretiyle elde edilmektedir.

Bazı çubukçular uzaktan da ellerini veya çubuğun ucunu basitçe bir harita üzerinde gezdirmek suretiyle su bulacaklarını iddia ederler. Bir Yogi izdaşı olan «Panivala Maharaj» (Dilek çubukçularının Kralı) asıl adı Jeevam Vyas olan bu esrarengiz şahıs, 1950'de Yeni Delhi'de oldukça büyük bir heyecan yaratmıştı.

Uyas, kurak Rajasthan çölünün ortasında efsanelerde sözü geçen bir gölü bulduğu zaman idarecilerin dikkatini çekmişti, çünkü bu bölgede yılda yağın yağmur miktarı 6-7 santimetreydi, Hükümetin resmi jeologlarının alay ve itirazlarına rağmen Uyas'ın gösterdiği yerde açılan bir kuyu yaklaşık 3 metreden dakikada 12000 galon su vermeğe başladı.

«Teknik meslektaşlar» sonradan burada bulunan suyun 40 mil uzunluğunda ve 1 mil genişliğinde bir alanı kapladığını iddia ettiler. Uyas hükümet su bulma bürosuna atandı ve bu vazifesinde iken 150 den az olmayan verimli kuyu açtı. Bununla beraber birkaç yıl sonra başa geçen yeni hükümet Uyasa önem vermedi ve yeni Tarım Bakanı da onu yerinden çıkardı, o kendisinden önceki bakan gibi bu «büyücülere» sempati göstermeyen bir adamdı.

Dilek çubuğu üzerine, hayret verilecek kadar eleştirici eserler yazılmıştır. Yüzyıl larca eski olan bu sırrın araştırılması üzerine de bugün bir taraftan çalışılmaktadır. İki yüzyıldan beri her bilim dalından insanlar onu yerdiler ve övdüler ve o halâ bilimsel şüphecilikğin ortamında yaşayıp gidiyor.

SCIENCE MECHANICS'ten

Piyanoda klâsik müzik çalmak herhangi bir başka faaliyetten çok hızlı düşünmeği gerektirir. Notalar, parmakların hareketi, diyez ve bemoller, interpretatönlükler, durmalar, ciimleler, pedale basma, zaman ölçüsü ve ritim, bazı parçalarda bir saniyede 60 zihni operasyona ihtiyaç gösterir.

FRELING FOSTER